

ת"פ 16712/03/14 - מדינת ישראל נגד א ס

בית משפט השלום ברחובות
ת"פ 16712-03-14 מדינת ישראל נ' ס(עציר)

בפני בעניין: כב' הסגנית נשיאה עינת רון
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
א ס

הנאשם

נוכחים: ב"כ המאשימה עו"ד אביטל פורטנוי

ב"כ הנאשם עו"ד נאשף בשם עו"ד דרבשי

הנאשם הובא ע"י שב"ס

גזר דין

על פי הודאתו הורשע הנאשם בשתי עבירות של איומים בעבירה של תקיפה ובעבירה של הכשלת שוטר.

בתאריך 8/3/14 לאחר דין ודברים עם אחיו הקטין, השליך הנאשם כריך לעבר אחיו אשר פגע בפניו וזאת בעודו אומר לו "תאכל את זה". אמם של השניים פנתה לנאשם וביקשה ממנו כי יחדל ממעשיו ואזי ניגש הנאשם למטבח נטל סכין משונן, ותקף בשנית את אחיו הקטין בכך שהשליך לעברו בשנית את הכריך שפגע בפניו.

משביקשה האם בשנית מהנאשם כי יחדל, איים עליה הנאשם באומרו לה כי ישמח לראות את דמה נשפך על הרצפה. האם נטלה את הכריך וסרבה להשיב אותו לנאשם, על מנת שלא ישליך אותו שוב ואזי איים עליה הנאשם באומרו "תביאי את זה עכשיו חבל עליך". הוא נטל שוב את הכריך ושוב השליכו לעבר אחיו הקטין ופגע בפניו.

בני המשפחה נמלטו לבית השכן ומשטרה הוזעקה למקום. משביקש שוטר מהנאשם לפתוח את הדלת איים הנאשם כי אם תיכנס המשטרה הוא יחתוך את עצמו "ואתם תצטערו שאתם שוטרים".

בתאריך 7/3/14 פנה הנאשם אל אח קטין אחר שלו ושאלו לפשר אופן הליכתו בשכונה. הלה השיב כי זהו

אופן הליכתו ובתגובה איים עליו הנאשם: "כן אתה בטוח? אתה חושב שאתה גבר? אם אני רוצה אני מגרד אותך פה ברצפה עכשיו".

התביעה הדגישה את הערכים המוגנים שנפגעו במקרה זה והם הגנה על שלמות גופו של אדם, הגנה על הפרט ועל שלטון החוק.

לטעמה של התביעה מתחם הענישה הראוי לאירוע בו מעורבים האח והאם נע בין 8-20 חודשי מאסר לריצוי בפועל ובגין האירוע האחר נע מתחם הענישה בין מאסר על תנאי ל- 6 חודשי מאסר בפועל.

התביעה סבורה כי האיומים כלפי האח והאם הם מן הרף הגבוה כיוון שלוו באחיזה בנשק קר ובחזרה על האיומים וזאת ללא התגרות כלשהי מצידם של המתלוננים.

באשר לאירוע השני, סברה התביעה כי הפגיעה בערך המוגן היא ברף הנמוך באופן יחסי, אלא שיש להתייחס לכך שמדובר באיום שהופנה כלפי אחיו הקטן של הנאשם.

התביעה אף הפנתה אל תסקיר שירות המבחן ולסיכון שבהישנות המעשים וכן לעברו הפלילי של הנאשם שהוא מכביד יחסית לגילו הצעיר ולאור כך שהנאשם אינו לומד את לקחו מהליכים קודמים שננקטו כלפיו.

התביעה עתרה להטיל על הנאשם בגין שני האישומים עונש כולל של 17 חודשי מאסר בפועל. כן עתרה התביעה להפעיל עונש מאסר מותנה התלוי ועמד נגד הנאשם באופן מצטבר ואף התחייבות התלויה ועומדת בעניינו.

ב"כ הנאשם עתר לזקוף לזכות הנאשם את הודאתו באשמה ואת החיסכון בזמן שיפוטי שהיה בכך, כמו גם את החיסכון בהעדת בני משפחתו, ויש בכך כדי ללמד על נטילת אחריות.

עוד הדגיש ב"כ הנאשם את גילו הצעיר של הנאשם השווה במעצר מזה זמן לא קצר.

ב"כ הנאשם הפנה אל תסקיר שירות המבחן וציין כ מדובר במי שהביע חרטה על המעשים ואמנם סרב לשוחח עליהם, אך היה זה בשל הכאב שחש. עוד הפנה ב"כ הנאשם אל נסיבות חייו של הנאשם שאינן פשוטות כלל ועיקר.

ב"כ הנאשם הציג לבית המשפט אסופת פסיקה לתמוך בטיעונו לפיהם יש להקל עם הנאשם ולא למצות עימו את הדין ועוד הוסיף כי אימו של הנאשם מבקרת אותו באופן תדיר וכי היחסים ביניהם תקינים וטובים.

מתסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם עולה כי הוא רווק בן 20 שהתגורר בבית אמו וניהל אורח חיים בלתי יציב ללא מסגרת תפקודית יציבה, כאשר ברקע התמכרות לסמים ומעורבות בפלילים.

הנאשם סרב להתייחס במפגש עם שירות המבחן למעורבותו בפלילים וסרב להתייחס למניעים ולנסיבות ביצוע העבירות דנן. הוא אמנם הביע חרטה בשל המעשים, אך סרב להתייחס לאירוע ומסר כי כל התייחסות גורמת לו לאי נוחות ולכאב ולכן אינו מעוניין לדון בכך.

הנאשם התקשה לרכוש אמון, גילה חשדנות וקושי ליטול אחריות על מצבו ולהתמודד עם תחושות תסכול. הוא שלל רצון או נכונות להשתלב בטיפול מסוג כלשהו ורואה בהתקרבות לדת מסגרת שעשויה לסייע לו בהליך השיקום.

שירות המבחן סקר את רקעו ועברו של הנאשם ואת העובדה כי סנקציות עונשיות בעבר לא היו יעילות והוא שב לסורו, ולאור הקושי בויסות דחפים תוקפניים והעדר מוטיבציה לטיפול ורקע של סמים ואלכוהול, סבור שירות המבחן כי אין לשלול הישנות ביצוע עבירות אלימות כלפי בני משפחתו.

מגיליון המרשם הפלילי של הנאשם עולה כי הוא יליד שנת 1994 וצבר לחובתו הרשעה קודמת בבית משפט לנוער בשל צירוף של 7 תיקים וגמר דין בבית המפשט לנוער בשל צירוף של 4 תיקים.

ביום 14/10/12 נדון הנאשם בבית המשפט לנוער ברחובות בשל עבירות שונות ומגוונות ובין היתר נגזר עליו עונש מאסר מותנה בן שישה חודשים שהינו בר הפעלה בעניינו.

הנאשם פעל באלימות ואיומים כלפי בני משפחתו ובכלל זה קטינים.

יטען הטוען כי מעשיו לא היו מן הרף הגבוה שכן מדובר היה בהשלכת כריך לעבר אחיו.

אלא שמדובר היה בהשלכת כריך בשלוש הזדמנויות שונות לעבר האח הקטין ובכולן פגע הנאשם בפניו של הקטין. דבר שיש בו מעבר להשפלה וביזוי גם פגיעה גופנית.

מעשיו אלה של הנאשם נעשו בנוכחות האם, מבלי שהיה ביכולתה לרסנו ויתר על כן, חרף בקשותיה כי יחדל ממעשיו ומשנה חומרה היה בכך שלאחר ההזדמנות הראשונה, המשיך במעשיו כאשר הוא אוחז בידו סכין, דהיינו ליווה את כל מעשיו ואמירותיו באחיזת נשק קר בידו. באופן זה ביקש הנאשם להטיל את חיתיתו על בני משפחתו.

כך גם איים הנאשם על האם שכל שניסתה היה להגן על בנה הקטין ולמנוע את הנאשם מלהמשיך במסכת האלימות שנקט.

מסתבר כי לא היתה זו ההזדמנות היחידה בה נקט הנאשם בדרך זו, שכן אך יום קודם לכן, מצא לאיים גם על אחיו האחר.

על מידת הטלת חיתיתו של הנאשם על בני הבית ניתן ללמוד מכך שבמהלך האירוע הם נמלטו מפניו אל בית השכן והזעיקו את המשטרה.

אלא שגם בכך לא היה די, שכן הנאשם מצא לאיים אף על השוטר שהגיע אל הבית ונראה כי מורא המשטרה אף הוא אינו עליו.

מורא החוק, הליכים קודמים, עונש מאסר בפועל ואף עונש מאסר מותנה שהיה תלוי ועומד נגדו - כל אלה לא הרתיעו את הנאשם מלשוב לסורו.

לולא גילו הצעיר של הנאשם והודאתו באשמה - היה העונש המוטל עליו חמור מזה שיוטל עליו בפועל.

אני גוזרת על הנאשם בגין כל העבירות בהן הורשע -

שמונה חודשי מאסר לריצוי בפועל .

אני מורה כי עונש מאסר מותנה בן שישה חודשים מתיק בימ"שלנוער רחובות 19195/02/12 יופעל. כמעשה חסד עם הנאשם ולאור גילו הצעיר, אני מורה כי עונש זה יופעל בחופף ובמצטבר לעונש המאסר לריצוי בפועל שהוטל, כך שהנאשם ירצה בסה"כ עשרה חודשי מאסר בפועל.

מניינה של תקופה זו מיום מעצרו - 8/3/14.

אני מטילה על הנאשם שמונה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים לבל יעבור עבירה כלשהי שעניינה אלימות או איומים וכן שישה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים לבל יעבור עבירה כלשהי המופנית כלפי שוטרים.

כן אני מורה על הפעלתה של התחייבות בסכום של 2,500 ₪ מתיק 25319/04/11 של בימ"ש לנוער רחובות, שהיא בת הפעלה בענייננו.

ההתחייבות תופעל או 20 ימי מאסר תמורתה.

ההתחייבות תשולם בעשרה תשלומים חודשיים שווים ורצופים, שהראשון בהם ביום 1/12/14 והבאים אחריו בכל ראשון לחודש שלאחר מכן. לא ישולם תשלום במועדו, יעמוד כל הסכום לפרעון מידי.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ"ח תשרי תשע"ה, 22 אוקטובר 2014, במעמד הצדדים.